

Programozási nyelvek 1

Szathmáry László

Debreceni Egyetem Informatikai Kar

10. előadás

- tömbök, realloc
- dinamikus tömb

(utolsó módosítás: 2020. ápr. 20.)


```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

    a = malloc(sizeof(int));

    *a = 20;
    *b = 13;

    return 0;
}
```

Ebben a kódban van 2 hiba. Melyek ezek?


```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

    a = malloc(sizeof(int));

    *a = 20;
    *b = 13;

    return 0;
}
```



```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

    a = malloc(sizeof(int));

    *a = 20;
    *b = 13;

    return 0;
}
```


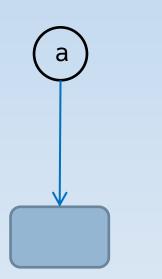


```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

    a = malloc(sizeof(int));

    *a = 20;
    *b = 13;

    return 0;
}
```


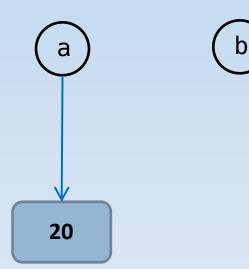


```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

    a = malloc(sizeof(int));

*a = 20;
    *b = 13;

    return 0;
}
```


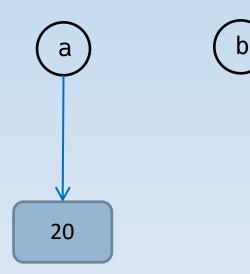


```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

    a = malloc(sizeof(int));

    *a = 20;
    *b = 13;

    return 0;
}
```

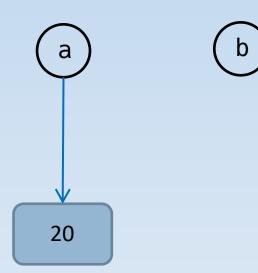


```
int main()
{
    int *a;
    int *b;

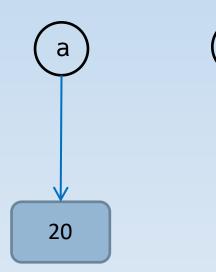
    a = malloc(sizeof(int));
    *a = 20;

    return 0;
}
```


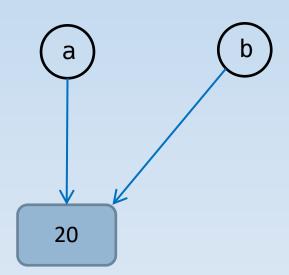


```
int main()
    int *a;
    int *b;
    a = malloc(sizeof(int));
    *a = 20;
    b = a;
    *b = 13;
    return 0;
```


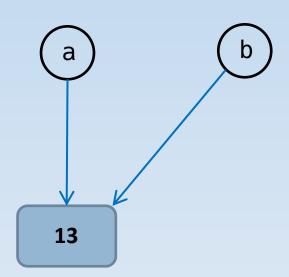


```
int main()
    int *a;
    int *b;
    a = malloc(sizeof(int));
    *a = 20;
    b = a;
    *b = 13;
    return 0;
```



```
int main()
    int *a;
    int *b;
    a = malloc(sizeof(int));
    *a = 20;
    b = a;
    *b = 13;
    return 0;
```


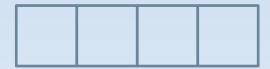
1 2 3

Egy tömb mérete fix. A létrehozásakor meg kell adni a méretét, s ezen később sem lehet változtatni. Egy 3 elemű tömbbe nem lehet 4 elemet betenni.

В	е	a	\0	В	е
a	\0	1	2	3	В
е	а	\0	В	е	а
\0					

1 2 3

1 2 3

1 | |

1 2 3

1 2

1 2 3

1 2 3

1 2 3

1 2 3 4

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0				

```
int *list = malloc(3 * sizeof(int));
list[0] = 1;
list[1] = 2;
list[2] = 3;
```

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0				

list = realloc(list, 4 * sizeof(int));

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0				

list = realloc(list, 5 * sizeof(int));

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0				

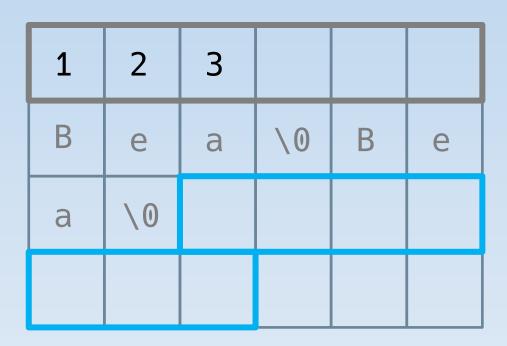
list = realloc(list, 6 * sizeof(int));

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

list = realloc(list, 7 * sizeof(int));

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0	1	2	3	

list = realloc(list, 7 * sizeof(int));

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0	1	2	3	

list = realloc(list, 7 * sizeof(int));

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.

1	2	3			
В	е	a	\0	В	е
a	\0	1	2	3	

list = realloc(list, 4 * sizeof(int));

A realloc() -kal akár csökkenteni is lehet a lefoglalt terület méretét (*shrink*).

realloc()

Ha a lefoglalt terület után van elég szabad terület, akkor a lefoglalt területet kiterjeszti, az elemeket nem mozgatja át.

Ha a helyben való kiterjesztéshez nincs elég szabad hely, akkor keres egy megfelelő méretű szabad területet, lefoglalja, az elemeket átmásolja, s a régi területet felszabadítja.


```
int main()
6
       int *list = malloc(3 * sizeof(int));
        if (list == NULL) {
8
            exit(1);
9
       list[0] = 1;
10
       list[1] = 2;
11
12
       list[2] = 3;
13
14
       list = realloc(list, 4 * sizeof(int));
15
16
       list[3] = 4;
17
18
       for (int i = 0; i < 4; ++i)
19
20
            printf("%d\n", list[i]);
21
22
23
       free(list);
24
        return 0;
25
26
```


A magas szintű programozási nyelvek általában rendelkeznek **dinamikus tömb** adatszerkezettel. Ez általában objektum-orientált nyelvekre jellemző adatszerkezet.

A dinamikus tömb tehát általában egy **objektum**. Az objektumon belül valójában egy statikus tömb található (ami dinamikusan lett lefoglalva). Ennek a tömbnek van egy **elemszám**a (hány elemet tettünk bele), s van egy **kapacitás**a (hány elem befogadására képes fizikailag).

Egy dinamikus tömb a létrehozásakor lefoglal magának egy N méretű statikus tömböt (ez lesz a kapacitás), de az elemszám 0 (még semmit se tettünk bele).

Ahogy tesszük be az elemeket, előbb-utóbb megtelik a tömb. Ha ekkor be akarunk tenni még egy elemet, akkor ez már nem fér be a statikus tömbbe.

Az objektum figyeli, hogy mikor telítődik a statikus tömb, s ha már nem fér be több elem, akkor lefoglal egy nagyobb memóriaterületet (realloc!), átmásolja az eddigi elemeket, felszabadítja a régi (kisebb) tömb területét, majd ezt az újonnan lefoglalt (nagyobb) tömböt használja tovább. Ebbe már befér az új elem.

Vagyis a dinamikus tömb egy olyan tömb, ami igény esetén **automatikusan** megnöveli magát úgy, hogy nekünk, programozóknak ezzel nem kell foglalkoznunk.

Programozóként mit látunk? Annyi elemet pakolhatunk bele, amennyit csak akarunk (persze a RAM mérete miatt lesz egy limit).

Ötvözi a statikus tömb előnyös tulajdonságait (O(1) hozzáférés), ill. a láncolt listákhoz hasonlóan nyugodtan pakolhatunk bele.

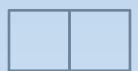


```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
>>>
```

Python példa


```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
3
>>> li
[3, 5, 8]
>>>
```



```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
3
>>> li
[3, 5, 8]
>>>
```

3

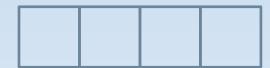
```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
>>>
```

3 **5**

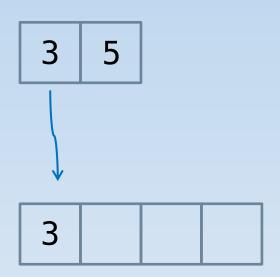
```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
```

3 5

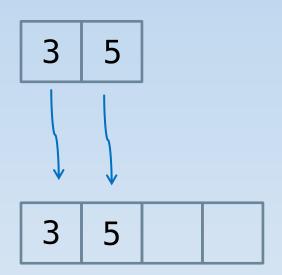


```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
```



```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
```



```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
```


3 5

length: 2

capacity: 4

dinamikus tömb

```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
```

3 5

length: 3

capacity: 4

dinamikus tömb

```
>>> li = []
>>> len(li)
>>> li.append(3)
>>> li.append(5)
>>> len(li)
>>> li.append(8)
>>> len(li)
>>> li
[3, 5, 8]
```

```
3 5 8
```



```
int main()
60
61
        DynArray *li = da_create();
62
63
64
        // li.append(1);
65
        da append(li, 1);
        for (int i = 2; i \le 20; ++i) {
66
            da_append(li, i);
67
68
69
        for (int i = 0; i < li->length; ++i) {
70
71
            printf("%d ", li->elems[i]);
72
73
        puts("");
74
75
        li = da_destroy(li);
76
        return 0;
77
78
70
```

C-ben is tudunk készíteni dinamikus tömb adatszerkezetet.

A teljes forráskód a tárgy GitHub oldalán található meg.

Házi feladat

- A K & R-féle "C Bibliában" nézzék át azokat a részeket, amikről szó volt az előadáson.
- Juhász István jegyzetéből nézzék át azokat a fogalmakat, amikről szó volt az előadáson (link).